

Hans Peter Rasmussen fortæller

om

# Mennesker jeg næsten har mødt

Man kan beskæftige sig så længe med et menneske, at man til sidst synes, man har kendt det altid. Kendt dets tanker og følelser og årsagerne til, at det menneske var, som det var.

Eller måske har man set mennesket, talt med det – men alligevel ikke helt mødt det, fordi forholdene ikke tillod, at man lærte det nærmere at kende.

Og alligevel kan man synes, at man har fået lov til at få et lille kig ind bag en facade.

Sådan et kig, der gør en selv rigere.

Sådan et kig vil man frygteligt gerne kunne give videre til andre.

Og det er så det, dette program handler om.

Programmets varighed ligger ikke fast og aftales på forhånd.

Vi skal blandt andet høre de lidt længere fortællinger om:

Rullekonens mand – min farfar, husmand og løsarbejder i 20'erne og 30'erne på Næstved-egnen.

Maria – historien om en ukendt kvinde med en grim historie fra Krigens tid i Tyskland.

Inger Cathrine Olufsdatter – den grimme og triste historie om en uskyldig barnemorder fra Aalborg

Jakoba Arildsen – den ufuldstændige historie om en ildebrand

Skønne kællinger – fra en togtur over Storebælt sammen med to kvinder, der havde ondt i livet

Og vi skal høre nogle små, korte glimt:

Skulle han have ladet være? Om maleren, der kunne have ændret historien, hvis han havde grebet forkert.

Ak, hvor skønt. Om at se på forretninger i København.

Dialog for én. På en bænk i en park.

Så ses vi, min skat. En historie om en telefonsamtale på Ringsted banegård.